

пания, но Марций спасилъ въ нея останките отъ армията на Сципио-нитѣ и успѣлъ да се удържи въ тѣзи важна за римляните страна.

§ 42.

8-ия походъ въ 211 година.

Распрѣдѣлението на римскитѣ армии; — сражението при Капуа; — движението на Аннибала къмъ Римъ; прѣвземанieto на Капуа; — дѣйстви-ята въ Испания и Сицилия.

Въ Римъ за тѣзи година били избрани: за консули — Кней Фулвий Центумалъ и Публий Сулпиций Галба Максимъ, а за претори — Л. Корнелий Лентулъ, М. Корнелий Цетегъ, Кней Сулпиций и Калпурний Пизонъ. Армията (25 легиона — около 125.000 пѣхота и 22.000 конница, а всичко около 147.000 души) били распрѣдѣлени по слѣдующия начинъ: въ *Италия* 16 легиона (10 полски, 4 градски и 2 волони), именно: 6 полски подъ началството на проконсулитѣ Аппий и Фулвий — при обсадата на Капуа, до вземанieto на този градъ, — по 2 полски въ Етрурия и Цизалпинска Галлия, подъ началството на пропреторитѣ, въ първата — Юний, а въ втората — Семпроний, — 2 по напрѣшнитѣ градски легиона — въ Римъ, 2 такива събрани на ново, а 2 легиона волони се прѣустроявали и наскоро се присъединили съ консулитѣ къмъ легионитѣ при обсадата на Капуа; — *вънъ отъ Италия*: въ Сицилия — 2 легиона на проконсула Марцелла и 2 легиона на претора Сулпиция, въ Сардиния — 2 легиона на претора Корнелия Лентула, въ Испания — 2 легиона, въ Гърция — 1 легионъ на М. Валерия, съ 1 морски легионъ и 50 квинквереми. На Оталия оставили началството надъ флотата и войскитѣ на нея въ брѣговетѣ на Сицилия и Италия.

Военнитѣ прѣдвижения, дѣствия и събития въ края на прѣдишната година не позволили на сената въ началото на тѣзи година да проти-

вупостави на Аннибала особена армия, която да го държи далечъ отъ Капуа, и го принудили да се държи до чистоотбранителна система, като само дѣятелно обсажда този градъ съ 70.000 души, расположени въ силно-укрѣпени обсадни линии. Рѣшено било прѣди всичко да се вземе непрѣменно Капуа, а послѣ вече да се обърнатъ противъ Аннибала.

Капуа била съвсѣмъ затворена отъ римлянитѣ (обаже единъ нумидецъ успѣлъ да се промъкне прѣзъ линиитѣ и да занесе на Аннибала писмо отъ капуанцитѣ съ молба за помощъ). Всичката надѣжда на капуанцитѣ била само въ помощта на Аннибала. Вилазкитѣ имъ били отблъснати и макаръ конницата имъ да била по добра отъ римската, но пѣхотата — тѣй лоша, щото нѣмало никаква възможность успѣшно да се атакуютъ съ нея линиитѣ на римлянитѣ. Прѣвсходството на капуанската конница породило у римлянитѣ мисълта да усъвършенствуватъ легката си пѣхота, за да може да поддържа и съдѣйствува на конницата. За това въ легионитѣ избрали най младитѣ, пѣргави и живи войници и ги научили да въсядатъ конетѣ на конницата задъ конницитѣ, по даденъ сигналъ да скачатъ отъ тѣхъ и да дѣйствуватъ пѣша заедно съ конницата. Тѣ били въоръжени съ малки кржгли щитове и всѣки носялъ по 7 дротници. Когато били достатъчно подготвени, проконсулитѣ дали поводъ за коненъ бой, въ който новата легка пѣхота, заедно съ